

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SR Marek Tyciński
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marcin Szymczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń-Wschód w T. M. G.

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca, 19 lipca i 16 września 2021 r.

sprawy:

oskarżonej B. K. urodz. (...) w G.-D.

córki M. i D. z d. B.

oskarżonego o to, że:

W dniu 05 stycznia 2020 roku w T., ulicy (...), jadąc samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) z kierunku ulicy (...), umyślnie naruszyła zasady obowiązujące w ruchu drogowym, określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego sygnalizatorem świetlnym przejścia dla pieszych, nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się do światła czerwonego dla kierunku ruchu jej pojazdu i nie ustąpiła pierwszeństwa pieszemu M. M., poruszającemu się przy wyświetlonym sygnale zielonym dla ruchu pieszych i doprowadziła do potrącenia pokrzywdzonego, w wyniku czego M. M. doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka przymózgowego nadtwardówkowego i podtwardówkowego prawej półkuli mózgu, krwiaka przymózgowego lewej półkuli mózgu i obrzęku mózgu, które spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, stłuczeniu mózgu z niedowładem połowicznym lewostronnym i stłuczeniu mózdzku z zespołem mózdkowym, które spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci ciężkiej choroby długotrwałej, stłuczenia płuc, krwiaka jamy opłucnowej lewej, odmy opłucnowej lewostronnej i złamania żeber od trzeciego do ósmego w liniach pachowych po stronie lewej, które spowodowały naruszenie czynności narządu oddechowego, złamania wielołamowego obojczyka lewego i częściowego uszkodzenia części górnej splotu barkowego lewego, które spowodowały naruszenie czynności narządu ruchu, złamania kości ciemieniowej i złamania kości skroniowej po stronie prawej, które spowodowały naruszenie układu kostnego głowy, niedokrwistości pokrwotocznej ciężkiej, które spowodowały rozstrój zdrowia, przy czym rany głowy okolicy ciemieniowej lewej, krwiak tkanek miękkich głowy okolicy ciemieniowej prawej i otarcia naskórka kończyn górnych i dolnych spowodowały naruszenie czynności skóry, trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 kk

orzeka

I. Uznaje oskarżoną B. K. za winną tego, że dniu 05 stycznia 2020 roku w T., ulicy (...), jadąc samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) z kierunku ulicy (...) nieumyślnie naruszyła zasady obowiązujące w ruchu drogowym, określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego sygnalizatorem świetlnym przejścia dla pieszych, nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się do światła czerwonego dla kierunku ruchu jej pojazdu i nie ustąpiła pierwszeństwa pieszemu M. M., poruszającemu się przy wyświetlonym sygnale czerwonym dla ruchu pieszych i doprowadziła do potrącenia pokrzywdzonego, w wyniku czego M. M. doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka przymózgowego nadtwardówkowego i podtwardówkowego prawej półkuli mózgu, krwiaka przymózgowego lewej półkuli mózgu i obrzęku mózgu, które spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, stłuczeniu mózgu z niedowładem połowicznym lewostronnym i stłuczeniu mózdzku z zespołem mózdkowym, które spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci ciężkiej choroby długotrwałej, stłuczenia płuc, krwiaka jamy opłucnowej lewej, odmy opłucnowej lewostronnej i złamania żeber od trzeciego do ósmego w liniach pachowych po stronie lewej, które spowodowały naruszenie czynności narządu oddechowego, złamania wielołamowego obojczyka lewego i częściowego uszkodzenia części górnej splotu barkowego lewego, które spowodowały naruszenie czynności narządu ruchu, złamania kości ciemieniowej i złamania kości skroniowej po stronie prawej, które spowodowały naruszenie układu kostnego głowy, niedokrwistości pokrwotocznej ciężkiej, które spowodowały rozstrój zdrowia, przy czym rany głowy okolicy ciemieniowej lewej, krwiak tkanek miękkich głowy okolicy ciemieniowej prawej i otarcia naskórka kończyn górnych i dolnych spowodowały naruszenie czynności skóry, trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego, tj. przestępstwa z art. 177§2kk i za to na mocy art. 177§2kk wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie w myśl art. 69§1kk i 70§1kk warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku próby;

II. Na mocy art. 71§1 pkt 1kk zobowiązuje oskarżoną do informowania sądu o przebiegu okresu próby co kwartał;

III. Na mocy art. 46§2kk zasądza od oskarżonej na rzecz M. M. nawiazkę w wysokości 10000 zł (dziesięć tysięcy złotych);

IV. Zasądza od oskarżonej na rzecz M. M. 1092 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielowi posiłkowemu z wyboru;

V. Zwalnia oskarżoną od uiszczenia opłaty, kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1429/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie			

<p>wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>B. K.</p>	<p>W dniu 5 stycznia 2020 roku w T., na ulicy (...), jadąc samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) z kierunku ulicy (...) umyślnie naruszyła zasady obowiązujące w ruchu drogowym, określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego sygnalizatorem świetlnym przejścia dla pieszych, nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się do światła czerwonego dla kierunku ruchu jej pojazdu i nie ustąpiła pierwszeństwa pieszemu M. M., poruszającemu się przy wyświetlonym sygnale zielonym dla ruchu pieszych i doprowadziła do potrącenia pokrzywdzonego, w</p>	

wyniku czego M. M. doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka przymózgowego nadwardówkowego i podwardówkowego prawej półkuli mózgu, krwiaka przymózgowego lewej półkuli mózgu i obrzęku mózgu, które spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, stłuczeniu mózgu z niedowładem połowicznym lewostronnym i stłuczeniu mózdzku z zespołem mózdkowym, które spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci ciężkiej choroby długotrwałej, stłuczenia płuc, krwiaka jamy opłucnowej lewej, odmy opłucnowej lewostronnej i złamania żeber od trzeciego do ósmego w liniach pachowych po stronie lewej, które spowodowały naruszenie czynności narządu oddechowego, złamania wielołamowego obojczyka lewego i częściowego uszkodzenia części górnej splotu barkowego lewego, które spowodowały naruszenie czynności narządu ruchu, złamania kości ciemieniowej i złamania kości skroniowej po stronie prawej, które spowodowały naruszenie układu kostnego głowy, niedokrwistości pokrwotocznej ciężkiej, które spowodowały rozstrój zdrowia, przy czym rany głowy okolicy

		ciemieniowej lewej, krwiak tkanek miękkich głowy okolicy ciemieniowej prawej i otarcia naskórka kończyn górnych i dolnych spowodowały naruszenie czynności skóry, trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego, tj. przestępstwa z art. 177 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 5 stycznia 2020 r. w T., oskarżona kierowała pojazdem marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), jadąc ulicą (...) z kierunku ulicy Wapiennej. Warunki pogodowe na drodze, którą poruszała się oskarżona, były utrudnione z uwagi na intensywne nasłonecznienie. Zbliżając się do oznakowanego sygnalizatorem świetlnym przejścia dla pieszych przy ulicy (...), oskarżona, z uwagi na intensywnie świecące Słońce, nie dostrzegła koloru czerwonego sygnalizatora, widząc zaledwie sam zarys sygnalizatora, skierowała się następnie za sygnalizator, wjeżdżając na przejście dla pieszych, na którym znajdował się pieszy M. M., poruszający się przy wyświetlonym sygnale czerwonym dla	zeznania M. K.	k. 60-61, 319v	

ruchu pieszych, wskutek czego doszło do potrącenia pieszego przez pojazd kierowany przez oskarżoną. Oskarżona dokonała nieumyślnego naruszenia zasad obowiązujących w ruchu drogowym, określonych w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym			
zeznania E. M.	k. 38-40, 309v		
zeznania Ł. S.	k. 51-53, 319v-320		
zeznania M. N.	k. 89-91, 310v		
zeznania M. Ł.	k. 85-86, 310		
zeznania D. P. (1)	k. 209-212, 311		
wyjaśnienia B. K.	k. 290		
zeznania M. P.	k. 48-49		
zeznania M. K.	k. 60-61, 319v		
opinia biegłego w zakresie techniki samochodowej w specjalizacji rekonstrukcji wypadków drogowych	k. 173-197		
W wyniku wypadku, M. M. doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka przymózgowego nadtwardówkowego i podtwardówkowego prawej półkuli mózgu, krwiaka przymózgowego lewej półkuli mózgu i obrzęku mózgu, które spowodowały ciężki	dokumentacja medyczna	k. 37, 65	

uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, stłuczeniu mózgu z niedowładem połowicznym lewostronnym i stłuczeniu mózdzku z zespołem mózdkowym, które spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci ciężkiej choroby długotrwałej, stłuczenia płuc, krwiaka jamy opłucnowej lewej, odmy opłucnowej lewostronnej i złamania żeber od trzeciego do ósmego w liniach pachowych po stronie lewej, które spowodowały naruszenie czynności narządu oddechowego, złamania wielołamowego obojczyka lewego i częściowego uszkodzenia części górnej splotu barkowego lewego, które spowodowały naruszenie czynności narządu ruchu, złamania kości ciemieniowej i złamania kości skroniowej po stronie prawej, które spowodowały naruszenie układu kostnego głowy, niedokrwistości pokrwotocznej ciężkiej, które spowodowały rozstrój zdrowia, przy czym rany głowy okolicy ciemieniowej lewej, krwiak tkanek miękkich głowy okolicy ciemieniowej prawej i otarcia naskórka kończyn górnych i dolnych spowodowały naruszenie czynności skóry, trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu

odpowiedniego artykułu kodeksu karnego.			
opinia sądowo lekarska z dn. 10 maja 2020 r.	k. 72-74		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	B. K.	<p>W dniu 5 stycznia 2020 roku w T., na ulicy (...), jadąc samochodem marki T. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) z kierunku ulicy (...) umyślnie naruszyła zasady obowiązujące w ruchu drogowym, określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego sygnalizatorem świetlnym przejścia dla pieszych, nie zachowała szczególnej ostrożności, nie zastosowała się do światła czerwonego dla kierunku ruchu jej pojazdu i nie ustąpiła pierwszeństwa pieszemu M. M., poruszającemu się przy wyświetlonym sygnale zielonym dla ruchu pieszych i doprowadziła do potrącenia pokrzywdzonego, w wyniku czego M. M. doznał obrażeń ciała w postaci krwiaka przymózgowego nadtwardówkowego i</p>	

podtwardówkowego
prawej półkuli mózgu,
krwiaka przymózgowego
lewej półkuli mózgu
i obrzęku mózgu,
które spowodowały ciężki
uszczerbek na zdrowiu
w postaci choroby
realnie zagrażającej życiu,
stłuczeniu mózgu z
niedowładem
połowicznym
lewostronnym i stłuczeniu
mózdzku z zespołem
mózdkowym, które
spowodowały ciężki
uszczerbek na zdrowiu w
postaci ciężkiej choroby
długotrwałej, stłuczenia
płuc, krwiaka jamy
opłucnowej lewej, odmy
opłucnowej lewostronnej
i złamania żeber od
trzeciego do ósmego
w liniach pachowych
po stronie lewej, które
spowodowały naruszenie
czynności narządu
oddechowego, złamania
wielolamowego obojczyka
lewego i częściowego
uszkodzenia części górnej
splotu barkowego lewego,
które spowodowały
naruszenie czynności
narządu ruchu, złamania
kości ciemieniowej i
złamania kości skroniowej
po stronie prawej, które
spowodowały naruszenie
układu kostnego głowy,
niedokrwistości
pokrwtoczej ciężkiej,
które spowodowały
rozstrój zdrowia, przy
czym rany głowy okolicy
ciemieniowej lewej,
krwiak tkanek miękkich
głowy okolicy
ciemieniowej prawej i

		otarcia naskórka kończyn górnych i dolnych spowodowały naruszenie czynności skóry, trwające dłużej niż 7 dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu kodeksu karnego, tj. przestępstwa z art. 177 § 2 kk	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
B. K., kierując pojazdem marki T. (...) o nr rej. (...), naruszyła zasady obowiązujące w ruchu drogowym, określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym w sposób umyślny, podczas gdy analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje na to, że naruszenie przez oskarżoną zasad obowiązujących w ruchu drogowym nastąpiło nieumyślnie.	zeznania Ł. S.	k. 51-53, 319v-320	
zeznania D. P. (1)	k. 209-212, 311		
wyjaśnienia B. K.	k. 290		
Pieszy M. M. poruszał się przejściem dla pieszych przy wyświetlonym kolorze zielonym sygnalizatora, podczas gdy analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje na to, że pieszy poruszał się	opinia biegłego w zakresie techniki samochodowej w specjalizacji rekonstrukcji wypadków drogowych	k. 173-197	

przy czerwonym kolorze sygnalizatora.			
zeznania świadka P. F.	k. 23-25, 310		
Zeznania świadka M. P.	k. 48-49		
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	<p>Zeznania świadków:</p> <p>M. K.,</p> <p>E. M.,</p> <p>M. K.,</p> <p>M. Ł.,</p> <p>protokół oględzin pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...),</p> <p>protokół oględzin i szkicu miejsca wypadku drogowego</p>	<p>zeznania świadków korespondują ze sobą, znajdując także potwierdzenie w całości materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym w protokole oględzin pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) oraz protokole oględzin i szkicu miejsca wypadku drogowego, wykazując bezspornie, iż w przedmiotowej sprawie, w dn. 5 stycznia 2020 roku w T., na ulicy (...), doszło do wypadku z udziałem pojazdu marki T. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez B. K. oraz pieszego M. M..</p> <p>Stwierdzić jednocześnie należy, iż wiarygodność protokołów oględzin i szkicu miejsca wypadku nie budzi żadnych wątpliwości.</p>	
1.1.1.	<p>zeznania świadków:</p> <p>P. F.,</p>	<p>zeznania świadków korespondują ze sobą, znajdując także</p>	

M. P.,

opinia biegłego w zakresie techniki samochodowej w specjalizacji rekonstrukcji wypadków drogowych

potwierdzenie w całości materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym w szczególności w treści opinii biegłego nr (...). Zauważyć przy tym należy, iż:

- świadek P. F. wskazał, iż tuż przed wypadkiem zatrzymał się przed przejściem dla pieszych przy ul. (...), zauważając zmianę koloru sygnalizacji dla pojazdów na kolor czerwony. Spostrzegł wówczas nadjeżdżający z naprzeciwka pojazd, którym kierowała B. K., a który wjechał na przejście dla pieszych,

- świadek M. P. tuż przed wypadkiem znajdowała się przy przejściu dla pieszych przy ul. (...), w miejscu z jednoczesnym widokiem na sygnalizację dla pojazdów. Świadek zauważył, iż pieszy M. M. wszedł na przejście w chwili, gdy sygnalizacja dla pieszych miała kolor czerwony, jednocześnie także kierująca pojazdem, który potrąciła pieszego, przejechała przez przejście dla pieszych w momencie, kiedy sygnalizacja dla pojazdów miała kolor czerwony.

Odnotować również należy, iż świadkowie P. F. oraz M. P. zwrócili uwagę na trudne warunki pogodowe w chwili wypadku, a to w postaci intensywnego nasłonecznienia drogi.

Ustalenia oraz wnioski zawarte w opinii nr (...), sporządzonej przez mgr. inż. A. C., biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej w specjalizacji rekonstrukcji wypadków drogowych przy Sądzie Okręgowym w Szczecinie, sąd w pełni podzielił, uznając je za jasne, pełne i poparte przekonującą argumentacją wynikającą z posiadanej przez biegłego wiedzy specjalistycznej. W treści opinii w sposób jednoznaczny wykazano m. in., iż:

- bezpośrednią przyczyną wypadku było nieprawidłowe zachowanie oskarżonej, która kierując pojazdem wjechała za sygnalizator dla swojego kierunku ruchu, kiedy nadawany był sygnał czerwony, naruszając w ten sposób przepisy i zasady ruchu drogowego, nie zachowując szczególnej ostrożności poprzez nienależytą obserwację drogi przed pojazdem,

- pieszy także naruszył przepisy ruchu drogowego, wchodząc na przejście dla pieszych, kiedy sygnalizator nadawał jeszcze sygnał czerwony, nie upewniwszy się przed wejściem na przejście odnośnie ruchu pojazdów.

1.1.1.	zeznania świadków: Ł. S., D. P. (1)	<p>zeznania świadków korespondują ze sobą, zgodne są przy tym z całością materiału dowodowego w sprawie, zaś uznać je należało w szczególności w zakresie stwierdzenia trudnych warunków pogodowych towarzyszących jeździe w postaci intensywnego nasłonecznienia na danym odcinku ulicy (...). Przy tym zauważyć należy, iż:</p> <ul style="list-style-type: none">- świadek Ł. S. wskazał, iż jadąc ulicą (...), słońce świeciło z naprzeciwka, znajdowało się blisko horyzontu,- świadek D. P. (1) wskazała, iż jadąc ulicą (...), światło słoneczne było oślepiające i odbijało się od jezdni, toteż świadek ubrał okulary przeciwsłoneczne. <p>Odnotować przy tym należy, iż świadek Ł. S. wskazał, że zbliżając się do przejścia dla pieszych, zauważył, iż kolor sygnalizacji dla pojazdów zmienił barwę na pomarańczową, zaś mimo zmieniającej się sygnalizacji kierująca B. K. nie zatrzymała pojazdu i przejechała następnie przez przejście dla pieszych. Zaś od osób zebranych w miejscu wypadku, świadek usłyszał, iż pieszy wszedł na przejście dla pieszych przy czerwonym kolorze sygnalizatora.</p>	
--------	---	---	--

		<p>Natomiast świadek D. P. (1) wskazała również, iż w pewnym momencie zauważyła zmianę barwy sygnalizacji na czerwoną, choć nie potrafiła wskazać dokładnego momentu zmiany tej sygnalizacji.</p> <p>Zeznania świadków Ł. S. i D. P. (2) bynajmniej nie dają podstaw do kwestionowania tego, iż oskarżona poruszała się przy czerwonej sygnalizacji dla ruchu pojazdów oraz, że pokrzywdzony wszedł na przejście dla pieszych przy czerwonym kolorze sygnalizatora.</p>	
1.1.1.	wyjaśnienia B. K.	<p>z wyjaśnień oskarżonej wynika, iż w momencie, gdy oskarżona prowadziła pojazd ulicą (...), światło słoneczne było intensywne - oślepiające, wobec czego nie spostrzegła ona koloru sygnalizatora a jedynie jego zarys. Wyjaśnienia oskarżonej nie dają podstaw do kwestionowania tego, że dokonała ona przejazdu przy czerwonym kolorze sygnalizatora dla ruchu pojazdów. W tym więc względzie stwierdzić należy, iż wyjaśnienia oskarżonej korespondują z treścią zeznań świadków w przedmiotowej sprawie, jak i opinią biegłego.</p>	
1.1.1.	opinia sądowo-lekarska dokumentacja medyczna	<p>obrażenia, jakich doznał M. M., opisane w dokumentacji medycznej</p>	

		oraz opinii sądowo – lekarskiej sporządzonej lek. T. K., specjalistę chirurgii ogólnej i medycyny ratunkowej, wskazują, iż pokrzywdzony doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w rozumieniu art. 177 § 2 kk. Ustalenia opinii oraz wnioski w nich zawarte sąd w pełni podzielił, gdyż uznał je za jasne, pełne i poparte przekonującą argumentacją wynikającą z posiadanej przez biegłego wiedzy specjalistycznej.	
1.1.1.	protokoły badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	dane te nie były kwestionowane.	
1.1.1.	kserokopie dokumentów	dane te nie były kwestionowane.	
1.1.1.	płyta CD, dokumentacja fotograficzna	dane te nie były kwestionowane.	
1.1.1.	dane o karalności	dane te nie były kwestionowane.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	B. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zauważyć należy, iż przedmiotem ochrony czynu opisanego w art. 177 § 2 kk, będącego typem kwalifikowanym przestępstwa spowodowania wypadku komunikacyjnego, jest życie i zdrowie człowieka. Przestępstwo stypizowane w przywołanym przepisie ustawy karnej polega na takim działaniu sprawcy, który naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba poniosła śmierć albo ciężki uszczerbek na zdrowiu. Odnotować przy tym należy pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dn. 19 października 1976 r., sygn. akt Rw 273/76, iż „umyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym zachodzi</p>			

wtedy, gdy sprawca świadomie postępuje wbrew zakazom lub nakazom, co w konsekwencji staje się przyczyną spowodowania skutków określonych w art. 145 k.k. A zatem taki kierowca, który świadomie i wyraźnie przekracza dozwoloną szybkość pojazdu, dopuszcza się umyślnie naruszenia obowiązującej w ruchu zasady bezpieczeństwa. (...) Nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym może zdarzyć się zwłaszcza wtedy, gdy dokonanie określonego manewru jest wynikiem błędnej (ze strony sprawcy) oceny istniejącej sytuacji w ruchu, np. kierowca samochodu myli się przypuszczając, że w określonej sytuacji drogowej dokona bezpiecznie manewru wyprzedzenia, albo prowadząc samochód z określoną szybkością błędnie sądzi, że pokona bezpiecznie zakręt drogi”.

Z dokonanych w przedmiotowym postępowaniu ustaleń wynika bezspornie, iż oskarżona B. K. naruszyła nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w ten sposób, iż kierując pojazdem wjechała za sygnalizator dla swojego kierunku ruchu, kiedy nadawany był sygnał

czerwony, nie zachowując przy tym szczególnej ostrożności poprzez nienależytą obserwację drogi przed pojazdem. W konsekwencji dokonanego naruszenia zasad w ruchu lądowym, oskarżona potrafiła pieszego znajdującego się na przejściu dla pieszych, tym samym powodując wypadek, którego następstwem był ciężki uszczerbek na zdrowiu innej osoby - M. M..

W tym miejscu dodatkowego komentarza wymagają dwa fakty, których sąd nie uznał w sprawie za udowodnione, tj. po pierwsze fakt umyślności naruszenia przez oskarżoną zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, a po drugie fakt wkroczenia pieszego M. M. na przejście dla pieszych przy zielonym kolorze sygnalizatora. Wskazać bowiem należy, iż fakty te nie znajdują potwierdzenia w okolicznościach sprawy. Przede wszystkim, z materiału dowodowego w sprawie bezspornie wynika, iż warunki pogodowe panujące na ul. (...) w momencie wypadku były trudne z uwagi na intensywne nasłonecznienie drogi. Nie można przy tym tracić z pola uwagi, że czyn miał miejsce na początku stycznia, ok. godziny 14:45, czyli na niedługo przed

zachodem słońca, kiedy świeciło ono wówczas tak intensywnie, iż jeden ze świadków zdecydował o założeniu okularów przeciwsłonecznych.

Oskarżona zachowywała dozwoloną prędkość jazdy – niemniej jednak oczywiście naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, albowiem w ogóle nie zareagowała na owe trudne warunki pogodowe, np. po prostu zmniejszając prędkość, błędnie zakładając, że kolor sygnalizacji umożliwił jej przejazd i że dokona przejazdu przez przejście dla pieszych w sposób bezpieczny dla uczestników ruchu. Takie zachowanie z pewnością kwalifikować należy jako nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym, posiłkując się w tym celu argumentacją Sądu Najwyższego ze wskazanego powyżej judykatu. Odnosząc się zaś do drugiego z kwestionowanych faktów wskazać należy, iż analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazuje bezspornie, że w momencie wejścia przez pokrzywdzonego na przejście dla pieszych, kolor sygnalizacji dla ruchu pieszych był czerwony. Teoria o zielonym kolorze sygnalizatora w ogóle nie znajduje potwierdzenia

<p>w materiale dowodowym zebrany w sprawie.</p> <p>Wobec powyższego, w ocenie Sądu, oskarżona swym zachowaniem w pełni wyczerpała znamiona zarzucanego jej występkę z art. 177 § 2 kk, zaś jej wina i okoliczności popełnienia zarzucanego czynu nie budzą najmniejszych wątpliwości.</p>			
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	I	I	Sąd przy wymiarze kary kierował się wszystkimi dyrektywami wskazanymi w art. 53 § 1 kk, uwzględniając wszelkie ujawnione w sprawie okoliczności łagodzące i obciążające, biorąc w tym względzie pod uwagę w szczególności dotychczasową niekaralność oskarżonej, sposób zachowania się oskarżonej, w tym stwierdzoną trzeźwość w chwili kierowania pojazdem, zachowanie dozwolonej prędkości ruchu pojazdu, nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a także zachowanie się oskarżonej po popełnieniu czynu, w tym niezwłoczne udzielenie pomocy pokrzywdzonemu oraz przedsięwzięcie starań o wezwanie na miejsce wypadku służb

ratunkowych, wyrażoną skruchę, a także zachowanie się samego pokrzywdzonego, który wszedł na przejście dla pieszych przy barwie czerwonej sygnalizacji ruchu dla pieszych.

Jednocześnie, zważyć przy tym należało ze szczególną atencją rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego – młodego mężczyzny, która to ocena rzutuje na wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. W tym względzie należało odnotować także, iż oskarżona, mimo tego, że w chwili czynu była trzeźwa i zachowała dozwoloną prędkość, to jednak wyraźnie uchybiła swym obowiązkom wynikającym z prawa o ruchu drogowym, albowiem mimo panujących oczywistych trudnych warunków jazdy w postaci intensywnego nasłonecznienia, pozostała ona bezrefleksyjna, nie dostosowując prędkości do panujących trudnych warunków pogodowych, stwarzając zagrożenie dla uczestników ruchu.

W ocenie Sądu, w realiach przedmiotowej sprawy, adekwatnym do wagi czynu, jego społecznej szkodliwości, i

stopnia winy oskarżonej, jest 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie należało zawiesić warunkowo na okres 1 (jednego) roku próby. Sąd wymierzył oskarżonej karę pozbawienia wolności w dolnych granicach zagrożenia, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, oceniając, iż wymierzenie innej kary nie spełniłoby jej celów, zaś kara wyższa, niż orzeczona nie odpowiadałaby dyrektywom art. 53 kk.

Kara ta jest realnie dolegliwa, zatem umożliwi w stosunku do oskarżonej realizację celów prewencji indywidualnej, powstrzymując ją przed podobnym zachowaniem w przyszłości, jak również celu represyjnego i wychowawczego, albowiem jako kara zgodna ze społecznym poczuciem sprawiedliwości, wpłynie kształtującą na społeczną świadomość prawną, przeciwdziałając poczuciu bezkarności sprawców przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

Sąd uznał, iż względem oskarżonej dopatrzeć się można pozytywnej prognozy kryminalnej, stąd warunkowe

			zawieszenie wykonania kary.
B. K.	II	I	W przedmiocie obowiązków okresu próby, Sąd orzekł stosownie do art. 72 § 1 pkt 1 kk (omyłkowo wskazując przy tym przepis art. 71 § 1 pkt 1 kk), zobowiązując oskarżoną do informowania sądu o przebiegu okresu próby co kwartał, uznając, iż zastosowanie względem oskarżonej innych obowiązków, w realiach przedmiotowej sprawy nie znajduje uzasadnienia.
B. K.	III	I	Sąd uznał słuszność roszczenia tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez pokrzywdzonego krzywdę, stwierdzając, iż nawiązka w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) nie jest wygórowana, stanowiąc adekwatną rekompensatę za cierpienia w związku z doznaną przez pokrzywdzonego krzywdą, orzekając w konsekwencji o środkach kompensacyjnych zgodnie z dyspozycją art. 46 § 2 k.k.
1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV	<p>na podstawie art. 627 kpk, sąd zasądził na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. M. kwotę 1092 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote) związaną z udziałem w sprawie pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego z wyboru. Pełnomocnik uczestniczył w rozprawie na trzech terminach. Kwotę obliczono zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 3 i § 17 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz z § 11 ust. 2 pkt 3 i § 17 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 22 października 2015 r. w</p>	

	sprawie opłat za czynności adwokackie.	
V	z uwagi na sytuację majątkową oskarżonej (osiąganie dochodów w wysokości 2900 zł miesięcznie), osobistą i rodzinną (na utrzymaniu dwoje dzieci), zwolniono ją od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów sądowych w myśl postanowień art. 624 § 1 k.p.k.	
1Podpis		